

szczególnej odpowiedzi tudzież uchwałę komisji co do wyniku egzaminu.

§ 12. Na dowód poddania się egzaminowi otrzymuje kandydat świadectwo urzędowe, wystawione przez komisję według dołączonego wzoru.

Świadectwo ma być podpisane przez przewodniczącego komisji i komisarzy egzaminacyjnych oraz zaopatrzone pieczęcią z godłem państwowem o treści następującej: „Komisja egzaminacyjna dla egzaminu w państwowej służbie technicznej działu robót publicznych przy Ministerstwie Robót Publicznych (przy urzędzie wojewódzkim w . . . . .)”.
 § 13. Kandydatom, którzy pełnią służbę nie w siedzibie komisji egzaminacyjnej i poddają się po raz pierwszy egzaminowi, należą się normalne djety i zwrot kosztów podróży.

§ 14. Co do urzędników piastujących obecnie stanowiska administracyjne w służbie państwowej postanawia się:

1. Zwolnieni są od obowiązku złożenia egzaminu:

- a) urzędnicy III stopnia służbowego;
- b) urzędnicy, którzy przed wstąpieniem do służby państwowej polskiej pozostawali na stanowiskach technicznych, odpowiadających stanowiskom referendarskim w służbie państw zaborczych (względnie Wydziału Krajowego) i uczynili zadość wymaganiom stawianym w tych państwach do uzyskania stałej posady, w szczególności złożyli obowiązujący tam egzamin praktyczny oraz ci urzędnicy, którzy rozpoczęli dopiero służbę w Państwie Polskiem i złożyli egzamin praktyczny na podstawie obowiązujących jeszcze ustaw państw zaborczych.

2. Minister Robót Publicznych zwolnić może od obowiązku składania egzaminu urzędników IV, V i VI stopnia służbowego, którzy posiadają wykształcenie wyższe zakończone przepisaniem egzaminami, pozostają bez przerwy przynajmniej od lat dwóch w państwowej służbie administracyjnej i mają dobrą kwalifikację, stwierdzoną, o ile chodzi o urzędników VI stopnia służbowego, przez komisję kwalifikacyjną, o ile zaś chodzi o urzędników IV i V stopnia służbowego przez Ministra Robót Publicznych. O udzieleniu zwolnienia zawiadamia Minister Robót Publicznych Prezesa Rady Ministrów.

3. W wyjątkowych wypadkach Minister Robót Publicznych zwolnić może od obowiązku składania egzaminu urzędników IV, V i VI stopnia służbowego, którzy pozostają bez przerwy przynajmniej od lat trzech w państwowej służbie administracyjnej, a zajmując stanowiska samodzielne i kierownicze z wymogów wymienionych w punkcie 2 nie posiadają wykształcenia wyższego, jednak posiadają co najmniej pełne wykształcenie średnie z egzaminem dojrzałości. O udzieleniu zwolnienia zawiadamia Minister Robót Publicznych Prezesa Rady Ministrów.

4. W pozostałych wyjątkowych wypadkach Rada Ministrów może indywidualnie na umotywowany wniosek Ministra Robót Publicznych zwolnić od obowiązku

złożenia egzaminu niektórych urzędników zajmujących stanowiska administracyjne kategorii I.

5. Wszyscy inni urzędnicy pełniący służbę administracyjną na stanowiskach kategorii I winni poddać się egzaminowi przepisaneemu niniejszem rozporządzeniem w terminie określonym osobnem rozporządzeniem Rady Ministrów.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie tracą moc obowiązującą dotychczasowe przepisy wydane w przedmiocie unormowanym niniejszem rozporządzeniem.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Robót Publicznych: *Rybczyński*

Wzór do § 12 rozp. Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1924 r., poz. 116.

L. Protokołu egzaminacyjnego _____

Świadectwo.

Pan _____
(charakter służbowy)

poddał się w dniach _____
na zasadzie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia _____
egzaminowi w państwowej służbie technicznej działu Ministerstwa Robót Publicznych i złożył go z wynikiem _____

Warszawa, dnia _____ 192__ r.

Pieczęć

Komisja egzaminacyjna przy Ministerstwie Robót Publicznych (przy Urzędzie Wojewódzkim w _____)

Przewodniczący Komisji:

Komisarze egzaminacyjni:

117.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 22 stycznia 1924 roku

w przedmiocie utworzenia okręgowego urzędu ziemskiego na obszarze województwa śląskiego.

Na mocy art. 8 ustawy z dn. 11 sierpnia 1923 r. o zakresie działania Ministra Reform Rolnych i o organizacji urzędów i komisji ziemskich (Dz. U. R. P. № 90 poz. 706) zarządza się co następuje:

§ 1. Tworzy się okręgowy urząd ziemski śląski z siedzibą w Katowicach, obejmujący wszystkie powiaty województwa śląskiego.

§ 2. Liczbę i siedzibę i właściwości terytorjalne powiatowych urzędów ziemskich w wymienionym w § 1 okręgu oznaczy Minister Reform Rolnych.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Reform Rolnych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Reform Rolnych: *Z. Ludkiewicz*

118.

Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów

z dnia 4 lutego 1924 r.

o Państwowej Radzie Oszczędnościowej.

Na zasadzie § 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 28 stycznia 1924 r. o ustanowieniu Nadzwyczajnego Komisarza Oszczędnościowego (Dz. U. R. P. № 11 poz. 93) zarządzam co następuje:

§ 1. Przy Nadzwyczajnym Komisarzu Oszczędnościowym tworzy się Komitet fachowy pod nazwą „Państwowa Rada Oszczędnościowa”.

§ 2. Państwowa Rada Oszczędnościowa jest powołana do wydawania opinii w przedłożonych jej przez Nadzwyczajnego Komisarza Oszczędnościowego sprawach, dotyczących zamierzonej akcji w kierunku zastosowania oszczędności w wydatkach państwowych reorganizacji urzędów, oraz uproszczenia urzędowania, — jak również stawiania wniosków w tych przedmiotach z własnej inicjatywy.

§ 3. Państwowa Rada Oszczędnościowa składa się z 15 do 20 członków, powołanych na okres do dn. 31 grudnia 1924 r. przez Prezesa Rady Ministrów oraz jednego delegata Ministra Skarbu i jednego delegata Nadzwyczajnego Komisarza Oszczędnościowego.

§ 4. W posiedzeniach Rady biorą udział z glossem doradcym:

- Komisarze Oszczędnościowi, reprezentujący Nadzwyczajnego Komisarza Oszczędnościowego w poszczególnych resortach;
- delegaci właściwego Ministra, na zaproszenie Nadzwyczajnego Komisarza Oszczędnościowego, — o ile sprawy, przez Radę omawiane, mają dotyczyć tych Ministerstw;
- zaproszeni przez Nadzwyczajnego Komisarza Oszczędnościowego rzeczoznawcy;
- w miarę zlecenia Prezesa Najwyższej Izby Kontroli delegat Najwyższej Izby Kontroli.

Członkowie Rady pełnią swe czynności bezpłatnie.

§ 5. Nadzwyczajny Komisarz Oszczędnościowy jest przewodniczącym Rady.

W razie jego nieobecności lub na jego życzenie pełni obowiązki przewodniczącego jeden z wyznaczonych przezeń członków Rady.

§ 6. Posiedzenie Rady zwołuje Nadzwyczajny Komisarz Oszczędnościowy w miarę potrzeby lub na żądanie, wniesione do Nadzwyczajnego Komisarza Oszczędnościowego przynajmniej przez $\frac{1}{3}$ członków Rady.

§ 7. Do spraw specjalnych może Rada wylańnić z pośród siebie Komisje pod przewodnictwem członków Rady.

§ 8. Protokoły posiedzeń oraz czynności biurowe, związane z pracami Rady, prowadzi sekretarz, wyznaczony przez Nadzwyczajnego Komisarza Oszczędnościowego. Sekretarz Rady nie jest jej członkiem.

Protokół ma być podpisany przez przewodniczącego i sekretarza Rady.

§ 9. Sprawozdania z obrad i prac Rady mogą być ogłaszane tylko przez Nadzwyczajnego Komisarza Oszczędnościowego.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

119.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 15 stycznia 1924 r.

w przedmiocie wprowadzenia na obszarze województwa pomorskiego, poznańskiego i górnośląskiego obszaru woj. śląskiego alkoholomierza objętościowego.

Na mocy §§ 16 i 17 rozporządzenia Rady Ministrów z 14 października 1921 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 86 poz. 628) i § 3 rozp. Rady Ministrów z 28 grudnia 1923 r. w przedmiocie rozciągnięcia niektórych postanowień tegoż rozporządzenia na Górny Śląsk (Dz. U. R. P. z r. 1924 № 2 poz. 7) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszarze województwa pomorskiego, poznańskiego i górnośląskim obszarze woj. śląskiego wprowadza się do urzędowego obliczenia zawartości alkoholu w spirytusie i płynach alkoholowych, w miejsce alkoholomierza wagowego, wprowadzonego postanowieniem § 2 VII części przepisów wykonawczych do opodatkowania spirytusu wprowadzonych postanowieniem Rady Związkowej Rzeszy Niem. z dn. 28 czerwca 1900 r. (Dz. Centr. Rzeszy niem. str. 473) alkoholomierz objętościowy Trallesa tarowany przy cieplocie normalnej + 12° Reaumura (+ 15° Celsjusza).

§ 2. Postanowienia §§ 1, 2, 3, 11, 12 i 13 części VII niemieckich przepisów wykonawczych wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia znosi się. Postanowienia §§ 15 i 16 mają być nadal od-